

disputants- חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	מימרא	תמורה- כיצד מערימין									
ר'א:	אפילו בקדשי מזבח משכחת לה לישנא דאחולי הוא, כגון שהיה הקדש בעל מום.	◊									כז.
רב אשי:	אפילו בבעל מום נמי משכחת לה לישנא דאחולי ומשכחת לישנא דאתפוס - ידו אקודש - חול הוי, ידו אחול קודש הוה.	◊									כז.
בעי אביי:	הוי לפניו שתי בהמות של קדש בעלות מום, ושתי בהמות של חולין תמימות, ואמר הרי אלו תחת אלו מהו? מי אמר לאתפוס - ולקי, או דלמא: כל היכא דאיכא היתרא - לא שביק איניש היתרא ועביד איסורא?	◊									כז.
	ואת"ל, כל היכא דאיכא היתרא - לא שביק איניש ועביד איסורא, הוי לפניו שתי בהמות של קודש, ואחת מהן בעלת מום, ושתי בהמות של חולין ואחת מהן בעלת מום, ואמר הרי אלו תחת אלו מהו? מי אמר תמימה תחת תמימה - לאתפוס, בעלת מום תחת בעלת מום - לאחולי, או דלמא: תמימה דחולין - תחת בעלת מום דהקדש, בעלת מום דחולין - תחת תמימה דהקדש, ותרייהו לקי?										כז.
	ואם ת"ל: כל היכא דאיכא היתרא - לא עביד איסורא, ולאחולי הוא ולא לקי הוי לפניו שלש בהמות של קדש ואחת מהן בעלת מום, ושלשה בהמות של חולין תמימות, ואמר הרי אלו תחת אלו מי אמרינן מדתמימות תחת תמימות - לאתפוס, תמימות נמי תחת בעלת מום - לאתפוס, או דלמא: הכא נמי, כל היכא דאיכא היתרא - לא עביד איסורא, וההיא בתרייתא לאחולי הוי?										כז.
	ואם תימצי לומר: הכא נמי, כיון דאכתי גברא לא איתחזק באיסורי - לא שביק היתרא ועביד איסורא	◊									כז.
בעי רב אשי:	הוי לפניו ארבע בהמות של קדש ואחת מהן בעלת מום, וארבע בהמות של חולין, ואמר הרי אלו תחת אלו מהו? הכא ודאי כיון דאיתחזק גברא באיסורי (בכולן) - לקי בארבע מלקיות, או דלמא - אע"ג דאיתחזק באיסורא, לא שביק איניש היתרא ועביד איסורא, והוי בתרייתא לאחולי הוי?	◊									כז.
	תיקו.	◊									כז.
<	אם היתה הקדש בעל מום יצא לחולין כו'.										כז.
◊	ר' יוחנן: יצא לחולין - דבר תורה, וצריך לעשות דמים - מדבריהם.	◊									כז.
◊	ר"ל: אף צריך לעשות דמים - דבר תורה.	◊									כז.
	במאי עסקינן?										כז.
◊	אי נימא אאונאה										כז.
	בהא נימא ר"ל, אף צריך לעשות דמים דבר תורה?										כז.
◊	אלו דברים שאין להם אונאה העבדים, והשטרות, והקרקעות, וההקדשות										כז.
◊	אלא אבטול מקח										כז.
	בהא נימא ר' יוחנן צריך לעשות דמים מדבריהם?										כז.
◊	האמר רבי ירמיה משמיה דרבי יוחנן: אקרקעות דחולין - אונאה - אין להן, ביטול מקח - יש להם										כז.
	אהקדשות - אונאה - אין להן, ביטול מקח - יש להם										כז.
◊	לעולם אביטול מקח, ואיפוך.										כז.
	ומי מצית אמרת איפוך? הניחא למ"ד אהקדשות - וכ"ש אקרקעות אלא למאן דאמר אקרקעות, אבל הקדשות אין להן ביטול מקח, היכי איפוך להא?										כז.
	לא תיפוך										כז.
◊	לימא בדשמואל קא מיפלגי										כז.
◊	הקדש שוה מנה שחיללו על שוה פרוטה - מחולל										כז.
	לית ליה דשמואל										כז.
	ורבי ירמיה:										כז.
	לא בין דמר ובין דמר - אית ליה דשמואל										כז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
--	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	מאן דאמר										
כי אמר שמואל - דיעבד, אבל לכתחלה - לא אמר	דרכי יונה סבר:	◆	■	!						◇	כז:
אפילו לכתחלה.	ורבי ירמיה סבר:	◆	■	!						◇	כז:
ואיבעית אימא: לעולם לא תיפוך, ודקא קשיא לך מתניתין דאלו דברים: הקדשות - כדרב חסדא								!		◇	כז:
מאי אין להן אונאה - אינן בתורת אונאה, דאפילו פחות מכדי אונאה חוזר.	דאמר רב חסדא:							■	!	◇	כז:
לא אמרן אלא דשמוי בי תרי, אבל שמוי בי תלתא, ואע"ג דאתי במאה - לא הדר.	עולא:									◇	כז:
איני										ז	כז:
היכא אמר מאה כתרי ותרי כמאה - לענין עדות, אבל לענין אומדנא - בתר דעות אזלינן	והאמר רב ספרא:								■	ז	כז:
ותו דאפילו תלתא ותלתא לא אזלינן בתר בתרא? דיד הקדש על העליונה										ז	כז:
צריך לעשות דמים - מדבריהם, וכל דרבנן - אקילו בה רבנן.	קסבר עולא:								!	◇	כז:
הרי זו תחת עולה תחת חטאת - לא אמר כלום.										■	כז:
תחת חטאת זו ותחת עולה זו תחת חטאת ותחת עולה שיש לי בבית היה לו - דבריו קיימים.										■	כז:
אמר על הבהמה טמאה ועל בעלת מום הרי אלו עולה - לא אמר כלום.										■	כז:
הרי אלו לעולה - ימכרו, ויביא בדמיהם עולה.										■	כז:
מתנאי דלא כרבי מאיר, דאי כר"מ - הא אין אדם מוציא דבריו לבטלה.	רב יהודה אמר רב:									■	כז:
הרי אלו לעולה ימכרו ויביא בדמיו עולה:										■	כז:
טעמא - דבהמה טמאה ובעלת מום דלא חזיין - לא בעיין מומא, אבל מפריש נקבה לאשם או לעולה - בעיין מומא										■	כז:
מתנאי דלא כר"ש	רב יהודה אמר רב:									■	כז:
תימכר שלא במום.	דתנן, ר"ש:									■	כז:
הדרן עלך כיצד מערימין										◇	